

INFORMAČNÉ OKIENKO

SPRAVODAJ

február 2011

Bohoslužby			
2.2.	str	18:00	Biblická hodina – T. Hanes – (1. list Tesaloničanom)
6.2.	ne	9:00	A. Balážová, Baláž - VP
		17:00	BJB Palisády - stretnutie sestier
9.2.	str	18:00	Biblická hodina – Baláž - (List Jakuba)
13.2.	ne	9:00	Benka, Baláž
		16:00	Výročné zborové zhromaždenie
16.2.	str	18:00	Biblická hodina – T. Hanes – (1. list Tesaloničanom))
20.2.	ne	9:00	Praženica, T. Hanes
		18:00	Čičel
23.2.	str	18:00	Biblická hodina – Baláž - (List Jakuba)
27.2.	ne	9:00	Csanda, Pribula

Kazateľ služby		
8.2.	10:00	Redakčná rada Rozsievачa, Brno
17.2.	9:30	Kurz kazateľov západnej oblasti BEE, Súľovská 2

Kazateľ zboru: Mgr. Stanislav Baláž	
Kancelária	Domov
Nákovná 34, 821 06 Bratislava 214 mobil: 0907 536 635 e-mail: biskupice@baptist.sk	Belinského 24, 851 01 Bratislava tel: 02 3902 0328 – mobil: 0907 536 635 e-mail: stabado@yahoo.com

Informačný mesačník Bratskej jednoty baptistov
Cirkevný zbor Bratislava 2 – Podunajské Biskupice

Nepredajné

Verš pre zbor na rok 2011

Lebo kto by si chcel zachrániť život, stratí ho. Kto však stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, ten si ho zachráni.

Mk 8, 35

Belšie než sneh

Ešte nedávno bola celá zem plná blata, špiny a kadejakej nečistoty. Nebol to veru pekný pohľad pre oči. Človek sa musel pozorne pozerať kade chodí a kde stúpa. Mohlo sa totiž veľmi ľahko stať, že stúpi tam, kde nemá a veľmi rýchlo sa mohol zašpiniť. Ale odrazu sa situácia úplne zmenila. Zem zamrzla a doslova z minúty na minútu dostala nový šat. Najprv to vyzeralo ako krásny snehobielej závoj, ktorý sa postupne menil na šaty či kabát. Až nakoniec to všetko dostalo podobu nádhornej snehobielej periny.

To všetko nám pripomína náš život. Ako vyzeral kedysi a ako vyzerá dnes. Všetci sme sa kedysi odcudzili, vzdialili Pánu Bohu, i keď sme Jeho stvorením. Boli sme stvorení na obraz Boží, aby sme žili v Božej blízkosti. Avšak vstúpil medzi nás hriech. Stalo sa to našou neposlušnosťou, pretože sme sledovali svoje vlastné ciele a záujmy. Mysleli sme si, že na tom nie je nič zlé. Takto do nášho života nevstúpil len hriech, ale s ním aj smrť. Náš život vyzeral ako tá zem ešte pred pár dňami – bol plný blata, špiny a kadejakej nečistoty... hriechu. Je možné na tom ešte niečo zmeniť? Máme ešte nádej na lepší a krajší život? Kto nás zmieri s Pánom Bohom?

Prorok Izaiáš hovorí, čo je podmienkou zmierenia: „*Ak sú vaše hriechy ako šarlát, môžu zbelieť na sneh...*“ (Iz 1,18) Teda tou podmienkou je očistenie od hriechov. Ako sa to môže stať? Jedine Božím pričinením! Nie je v našej moci, aby sme sa dokázali očistiť - zbaviť sa svojich hriechov. O tom už veľmi dobre vedel aj veľký kráľ Dávid. Aj on zlyhal. Podľahol pokušeniu krásnej ženy menom Betšeba. Problém bol ten, že bola vydatá. Zákerne sa zbavil jej muža a ju si zobral za ženu – ved' už aj dieťa bolo na ceste. Pán Boh posla prороka Nátana, aby

Dávida usvedčil z hriechu a vyzval ho k pokániu a návratu na Božiu cestu. A čo urobí Dávid? Vyhovára sa? Bráni sa a obhajuje? Ó nie! Ale zvolá: „*Zmiluj sa nadu mnou, Bože, podľa svojej milosti! Pre svoje veľké milosrdenstvo zablád' moje priestupky! Dokonale ma obmy z mojej viny, očisti' ma od môjho hriechu!...*“ a dodáva: „*umy ma, belší budem ako sneh!*“ (Ž 51, 3-9)

Ako my reagujeme, keď nás Božie slovo usvedčí z nejakého hriechu? Vyhovárame sa, bránime? Alebo to len jednoducho prehládame, akože sa nič vážne nestalo? Ale kráľ Dávid bol aj preto veľký a tak veľmi cenený v Božích očiach, že si vedel priznať svoju vinu a v pokánie sa vrátil späť k Pánu Bohu. On oľutoval svoj hriech. Ale zároveň vedel, že očistiť sa od tohto hriechu nie je v jeho silách. To môže urobiť jedine Pán Boh. Aj preto Dávid prosí: „*Srdce čisté stvor mi, ó Bože, a obnov vo mne ducha pevného!*“

V srdci človeka sa môže nachádzať toľko kadejakej špiny a nečistoty. Človek to môže veľmi podceňovať a zanedbať. Aj Pán Ježiš pred tým varuje: „*Lebo zo srdca pochádzajú zlé myšlienky, vraždy, cudzoložstvá, smilstvá, krádeže, krivé svedectvá, rúbania. Toto je, čo poskvŕňuje človeka.*“ (Mt 15, 19-20) Teda v srdci človeka to všetko začína. I keď do srdca človeka nikto z ľudí nevidí, Pán Boh do neho vidí. A je to neraz desivý pohľad. Tak ako na prírodu pred pár dňami. Ba oveľa strašnejší. Ale teraz je to už iné. My sa neraz užasnúť pozeráme na prírodu celú zahalenú do bieleho šatu ako na zázrak. Ale o čo väčší zázrak je, keď sa život hriešnika úplne zmení! Je odrazu premenený Božím zásahom, keď ho Pán Boh očistí od všetkých tých nánosov špiny, blata, hriechu.

Ako sa to stane? Pán Boh to vyriešil tak, že poslal svojho jediného syna Pána Ježiša Krista na tento svet. Ako o ňom svedčí prorok Izaiáš: „*Ale on niesol naše nemoci, vzal na seba naše bolesti... bol prebodnutý pre naše priestupky (hriechy), zmučený pre naše nepravosti. On znášal trest za náš pokoj, jeho ranami sa nám dostalo uzdravenia.*“ (Iz 53,4-5) On zomrel za naše hriechy. Len vďaka tomu môže apoštol Pavel zvolat: „*Spolu s Kristom som ukrižovaný a nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus*“ (G 2,19-20) To všetko sa stane jedine Božím pričinením! To nie je naša zásluha, ale jedine Božia milosť.

Ján vydáva takéto svedectvo: „*Blahoslavení, ktorí si perú oblek, aby mali právo na strom života a vošli bránami do mesta.*“ (Zj 22,14) Šťastní sú tí, ktorí uverili v Pána Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa a takto prijali dar Božej milosti. Boli očistení od svojich hriechov. Oni sa môžu opäť vrátiť do Božej blízkosti. Tak ako príroda v tomto zimnom čase, tak aj oni dostali nový šat – biele rúcho, ktoré je belšie ako sneh. Tak ako si ho obliekajú aj naši krstenci pred krstom. Je veru nádherná celá táto zasnežená príroda. A náš život môže byť ešte belší, krajší a čistejší, než je sneh. Ako dieťa som si vôbec nevedel predstaviť niečo belšie ako sneh. Pán Boh aj to môže urobiť a aj učiniť.

Vždy s veľkým záujmom pozorujem, ako z neba padá jedna snehová vločka za druhou. Je to vskutku úchvatný pohľad na tú nádheru. Ani jedna z tých vločiek

Pozvánka

na večerné zhromaždenie v nedeľu 6. februára o 17:00 hod. v modlitebni na Palisádach 27/a.

Robia šaty človeka?

Príďte si o tom pohovoriť
6.2.2011 o 17.00 na
Palisády do žltého
 kostolíka.

Súčasťou akcie je aj minibazár.
 Doneste si na výmenu zvonované módné
 doplinky (kabelky, šály, šatky,
 rukavice, bižutériu, ...)

Naši jubilanti

- 4.2. Bognár Tibor
- 12.2. Praženica Ján
- 21.2. Pavlišová Mária

„*Hospodin je moja skala, moja pevnosť
 a môj vysloboditeľ; môj Boh je moje bralo,
 keď nemu sa utiekam; môj štít, roh mojej spásy,
 môj pevný brad.*“

Žalm 18, 3

Modlime sa za chorých

Ervín Nagy
 Samuel Dubovský

Miloslav Kráľ

Správa z misijnej cesty

Dobrý deň prajem,

odkedy sme sa naposledy videli, veci sa posunuli smerom dopredu. Po "celosvetovom" FundRaisingu (hľadanie finančnej podpory), ktorého ste aj vy boli súčasťou, sa nám (spolu s Jakubom Kriškom) podarilo nazbierať potrebné peniaze na všetky výdavky spojené s našimi misijnými cestami (Turecko a India), dokonca aj niečo málo navyše.

Ďakujem biskupickému zboru BJB za to, že nám daroval 100 €, ktoré nám pomohli uhradiť časť nákladov na našu cestu.

Teraz niekoľko slov o mne.

Dňa 8. decembra sme od pani Dr. Lindy Bracher dostali prvú a 13. januára druhú dávku očkovania proti žltacke typu A a B spolu s očkovaním proti diftérii a tetanu. Taktiež sme dostali viac informácií o lokalite, do ktorej ideme, ako aj o detailoch spojených s cestovaním. Podľa plánu sme odišli 22. januára ráno z Kodane a v noci sme prileteli do Nového Dillí s prestupom v Londýne. Odtiaľ sme cestovali vlakom. Priamo v dedinke Rupai Diha, vzdialenej len 20 m od hraníc s Nepálom, trávime väčšinu času v miestnej škole vyučovaním angličtiny, základov biológie, geografie a iných dôležitých predmetov. Ďalej slúžime v miestnom zbore spevom, hudbou a slovom, ako aj akoukoľvek inou praktickou činnosťou.

Neďaleko sa nachádza aj malá klinika, ktorá je vo veľmi zlom stave. Tí z nás, ktorí máme aspoň základné zdravotnícke vzdelanie, chodíme spolu s Dr. Bracher vypomáhať aj na tomto mieste.

Až doteraz mi Pán otváral mnohé dvere spojené s touto misiou a tak pevne verím, že práve India je to miesto, kde ma nasledujúci mesiac chce mať.

Zároveň by som vás chcel aj naďalej poprosiť o modlitebnú podporu, za ochranu a pôsobenie Ducha Svätého v nás a skrze nás. Nech milosť, pokoj a láska sa násobí medzi vami.

India, Rupai Diha, 31.01.2011

Peter Makovíni

SENIOR KLUB

Senior klub sa uskutoční dňa 24.2.2011 (posledný februárový štvrtok) na Súľovskej ul. od 10:00 do 14:00 hod.

nevie, kam dopadne a čo s ňou bude. A predsa si vždy splní svoje poslanie, ktoré dostala od Pána Boha. Ako je to s naším životom a naším poslaním tu na tomto svete? Aj mne, aj tebe bol odpustený hriech, náš život sa stal belší než sneh. Ale dávali sme si vždy pozor na to, kade chodíme, aby sme si biele rúcho nezašpinili? Kedy naposledy si vyznal Pánu Bohu svoj hriech? (1J 1,9-10) Dnes si znova pozvaný do Božej blízkosti. Otvor pred Ním svoje srdce. Daj sa Mu očistiť. A tvoj život bude opäť belší než sneh.

Stanislav Baláž

Včera, dnes i na veky

Aj tohto roku sme sa zišli v silvestrovský podvečer v spoločnom zhromaždení, k rozlúčke s odchádzajúcim rokom. Poďakovali sme nášmu Stvoriteľovi a Spasiteľovi za každý deň naplnený milosťou, za to, že v každej životnej situácii bol „naším útočiskom a silou“ (Ž 46). Bolo nás poskromne, lebo aj tieto sviatky sú príležitosťou navštíviť vzdialene bývajúcu rodinu a príbuzných.

Po úvodnom preslove br. kazateľa Baláža sa otvoril priestor pre osobné svedectvá. Takmer všetci prítomní, vedení Duchom Pánovým, otvorili svoje srdce vyznaniu, a tak sme spoločne nahliadli do chvíľ hľadania, zápasov s pochybnosťami i utvrdzovaním viery v Božiu prítomnosť v živote veriaceho človeka. Modlitebné stíšenie predchnuté zbožnosťou a pokojom z odpustenia nás sprevádzalo v ústrety novému roku.

Prvé novoročné chvíle sú bohaté na blahoželania a osobné predsavzatia. Zborové spoločenstvo vykročilo do nového obdobia vo viere v Pána Ježiša Krista. A tak prvá pieseň na začiatku novoročnej bohoslužby bola „Včera, dnes i na veky, Pán ten istý je“ (BP 296). Pre veriaceho kresťana je to zároveň útecha i predsavzatie („zároveň i predsavzatie“ mi nedáva zmysel – to, že Pán je ten istý, nie je predsavzatie, je to skutočnosť) v každom období, i pri vstupe do dní neznámych. A v nich sú aj hospodárske problémy, krízové prejavy v rodinách a mnohé ďalšie. Spomenul ich v príhovore najvyšší predstaviteľ štátu a osobitne zdôraznil, že sa vytráca zodpovednosť za seba a iných. Biblickou rečou povedané, zo zreteľa súčasníka sa stráca blížny, ktorý žije v našom okolí. Nečudo, že týmto dňom nechýba úzkosť a obavy z ťažkostí, ktoré nás čakajú. Diabol, majster falošných vnuknutí ich zveličuje a šíri strach. Avšak čo môže byť uspokojivejšie než to, že „Ježiš Kristus je ten istý, včera, dnes i na veky“. (Žid. 13, 8) On je veľký vo svojej milosti a milosrdenstve, verný a mocný dať do poriadku to, čo sa pokazilo. Dnes rovnako ako včera, tento rok rovnako ako v minulom, a po celú večnosť. On je OTEC VEČNOSTI, ani v najmenšom nezmeniteľný. Je rovnaký pri zmenách každého času a obdobia. Do nového roku 2011 vstupujeme vo viere v Pána Ježiša Krista, ktorý je útočiskom a hradom prepevným aj v meniacich sa časoch. On je naša pevnosť, Vykupiteľ, naša útecha. Stále ten istý, na veky.

Pred výročným zhromaždením

Najprv sa zdôverím s mojimi túžbami. Prvá sa týka každého člena zboru, aby februárové výročné zhromaždenie považoval za vzácnu príležitosť spoločne sa zamyslieť nad našim duchovným životom vo svetle Božieho slova a svoje presvedčenie prejavil aj účasťou. Ďalšou túžbou je RAST zboru, téma, ktorá by mala byť ústrednou témou rokovania. Rast je totiž znakom života a Biblia nám to pripomína na viacerých miestach. Zároveň nás vedie k tomu, aby sme odpoveď nevideli iba v počte členov. Možno by to bola pekná odpoveď, ale polovičatá, chýba jej totiž ťažko zmerateľný vnútorný rast. Oba ukazovatele – vonkajší i vnútorný sú v živom a zdravom zbere v rovnováhe.

Ak hľadáme pravú tvár zborového života, pripletú sa nám do cesty aj súvislosti, ktoré možno nazvať „upokojujúce“. Ved' sa stále modlíme, prosíme za silu zmeniť to, čo nám prekáža. Do zhromaždenia pozývame ľudí z okolia a známych. Lenže pomyslenie, že besiedku navštevuje jedno dieťa – priznajme si – oslabuje našu vieru.

V uplynulých rokoch vyvolali značnú pozornosť knihy kazateľa R. Warena. Viaceré zbory podľa nich konali biblické vzdelávanie a niektoré námety využili na zborový rozvoj. Neprináleží nám toto počínanie hodnotiť. Žiada sa však dodať, že hoci sú nové metódy užitočné, všetko, čo robíme, je závislé predovšetkým od nášho Spasiteľa, Pána Ježiša Krista. Princípy a štruktúry možno porovnať s lešením. Bez neho by dom nerástol, ale je iba pomocníkom - stavbárom.

Pred rokmi bol na Súľovskej seminár *O výstavbe zboru a jednote členov*. Prednášal profesor Dr. Stanley. Podkladom bol list Filipänom, ich duchovný život. Niektoré myšlienky čerpám z poznámok, ktoré som si zaznamenal na tomto stretnutí. Spomeniem len tie, ktoré nachádzame v rastúcich zboroch. Analýza duchovného stavu je úloha, s ktorou treba začať. Ukáže nám pravdivý obraz cirkevného zboru. Odpovie na otázku, či dôkladne poznáme príkazy Pána Ježiša a najmä ako ich uvádzame do života. Pán Ježiš nám pripomína, že „sme Jeho priatelia, ak konáme to, čo nám prikazuje“. Poznanie skutočného stavu je prvý krok, ktorý privedie k pokore a otvorí priestor pre zmeny, ktoré chce Pán Boh urobiť v našich životoch. Bohoslužby sú hlavným programom zboru. Chvály, spev, básnické slovo upriamujú pozornosť poslucháčov na evanjelium zvestované v Duchu a v pravde. Prichodí nám zamyslieť sa nad častejším zaraďovaním osobných svedectiev. Pôsobia totiž veľmi bezprostredne a možno práve pri nich sa dostávame k rozpoznávaniu darov. Každý učeník Pána Ježiša má najmenej jeden dar. Zapojenie každého veriaceho do spoločnej práce, to už je úloha vedenia zboru. Príležitosť sa nájde pre každého. Zbor, ktorý túži po aktivite, nie je iba evanjelizačný alebo slúžiaci. Zahŕňa aj diakoniú. Čiže, na všetko treba mať čas, pomáhať a približovať ľudom evanjelium.

Ak si „veľké poslanie cirkvi Kristovej“ premietneme do života každého kresťana, spoznáme, že rastúce zbory sú modliace sa zbory. Sú to naše chvály a vďaky a prosby za ciele, ktoré chceme dosiahnuť pod vedením Ducha svätého. Pozamýšľajme sa v tejto súvislosti nad modlitbou jeruzalemského zboru (Sk 4). Rastúci zbor v reči biblickej znamená, že je na ceste k ľudom. Vyhľadáva stratených a privádza ich k Bohu a živému vzťahu s Pánom Ježišom. Novoobrátení kresťania sa postupne stávajú šíriteľmi zvesti o spasení. Pripravme sa na výročné zhromaždenie tak, aby sme počuli volanie k službe, do ktorej nás Pán Ježiš Kristus, náš Vykupiteľ, poslať.

Samuel

Vybrali sme

V decembrových Katolíckych novinách nás zaujal článok s nadpisom *Krstná dcéra navštevuje iné kresťanské spoločenstvo*. Čitateľka, krstná matka, si pýta radu, čo má v tejto situácii robiť. Odpoveď kňaza je zaujímavá a pri hlbšom zamyslení aj podnetná.

Najprv vysvetľuje dekrét o ekumenizme *Unitatis redintegratio*, v ktorom sa uvádza, že cirkevné spoločenstvá, oddelené od rímskej Apoštolskej stolice, sú spojené s Katolíckou cirkvou zväzkom osobitného príbuzenstva, ale existujú aj dôležité rozdiely, najmä vo vysvetľovaní zjavenej pravdy. Apoštolská cirkev sa predstavuje ako protestantská, evanjelikálne zameraná, s turečtine-charizmatickým smerovaním. Na prvé miesto dáva Bibliu, veľký dôraz kladie na kazateľskú činnosť.

Dôvodom účasti dievčat na stretnutiach v Apoštolskej cirkvi sú úprimnejšie a priateľskejšie vzťahy, hlbší záujem o ľudské a Božie veci, ktoré v spoločenstve skusuje, a ktoré možno nikdy nezažila v domácom farskom spoločenstve. Upozornenie na odlišnosti od katolíckej cirkvi nestačí. Účinnejšie je ponúknuť adekvátnu možnosť, v ktorom budú ľudia vekovo blízki a dokážu ju zapojiť do rôznych farských aktivít a zároveň rozvíjať osobný život s Kristom a Božím slovom.

Katolícka cirkev neponúka menej ako iné spoločenstvá, žiaľ, nevyužíva duchovný potenciál ukrytý v mladých ľuďoch, čo využívajú nekatolícke spoločenstvá.

Poznámka redakcie: Dvor tunajšej katolíckej farnosti je iba o niečo väčší ako v našej modlitebni, ale v priaznivom počasí je plný detí a rodičov pod dozorom farárov. V hrách a rozhovoroch sa naplňa úsilie vplývať na správne duchovné a životné smerovanie.